

סיכום	1
	2
משמצא בית הדין, לאחר שמיעת הראיות, כי עדותה של המתלוננת ע.ת. 2 אינה מאפשרת קביעת	3
ממצאים ברמה הנדרשת לשם הרשעה בפלילין, וכי אף הראיות המסייעות לה, קרי: עדותו של עד	4
הראיה ע.ת. 1 ופרטי המסרונים והמסרים מהרשתות החברתיות במחשב ובמכשיר השח-נבון, כמו	5
גם עדות המאבטח בקיבוץ ע.ת. 8 – אין בהם כדי לגשר על החלל הראיתי שנותר – מורה בית הדין	6
על זיכוי של הנאשם מפרטי האישום הראשון עד השלישי בכתב האישום – שתי עבירות של	7
תקיפה בניגוד לסעיף 378 - 379 לחוק העונשין תשל"ז – 1977; עבירה אחת של איומים, בניגוד	8
לסעיף 192 לאותו חוק.	9
	10
משלא עלה בידי התביעה להוכיח, במידה הנדרשת בפלילין, היסוד הנפשי הנדרש לצורך הרשעה	11
בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, בניגוד לסעיף 244 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977; ומשבית הדין	12
מוצא, כי חיובו של הנאשם לגלות מקום הימצאותה של הראיה – מכשיר השח-נבון, היה בו כדי	13
לפגוע בזכותו להימנע מהפללה עצמית – מוצא בית הדין לזכות הנאשם מעבירה זו, שבפרט	14
האישום החמישי.	15
	16
משלא היתה מחלוקת ממשית על היסוד העובדתי של העבירה שהתייחסה לגניבת מכשיר השח-	17
נבון של המתלוננת, ומשהוכח היסוד הנפשי הנלווה לעבירה זו, בין היתר מפי הנאשם עצמו	18
בחקירתו הנגדית בבית המשפט – רואה בית הדין להרשיע הנאשם בעבירה של גניבה מחייל,	19
בניגוד לסעיף 84 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו – 1955, כמפורט בפרט האישום הרביעי שבכתב	20
האישום.	21
	22
המזכירות תתאם מועד לשמיעת פרשת העונש.	23
	24
	25
	26
שופט	27
אב"ד	28
שופט	